

ACORD DEL PLE DEL CONSELL DE L'ADVOACACIA CATALANA EN RELACIÓ AL REQUISIT DE PROCEDIBILITAT PREVIST A LA LLEI ORGÀNICA 1/2025, DE 2 DE GENER, DE MESURES EN MATÈRIA D'EFICIÈNCIA DEL SERVEI PÚBLIC DE JUSTÍCIA (LOESPJ), EN RELACIÓ A LA NECESSITAT D'INTENTAR UN MASC PRÈVIAMENT A LA INTERPOSICIÓ DE LA DEMANDA, ESPECIALMENT EN ELS PROCEDIMENTS DE DRET DE FAMÍLIA

ANTECEDENTS.

Primer: El ple del Consell de l'Advocacia Catalana, en la seva sessió celebrada en data 23 de març de 2026, va acordar la creació d'un grup de treball liderat per la presidenta de la comissió d'ADRs del Consell, Sra. Marta Martínez Gellida, per tal d'elaborar un pronunciament respecte de l'aplicabilitat del requisit previst a la llei orgànica 1/2025, de 2 de gener, de mesures en matèria d'eficiència del Servei Públic de Justícia (LOESPJ), en relació a la necessitat d'intentar un MASC prèviament a la interposició de la demanda, especialment en els procediments de Dret de Família

Segon: L'indicat grup de treball ha quedat integrat per:

- Marta Martínez Gellida, advocada i presidenta de la Comissió ADRs del Consell
- Carles García Roqueta, advocat i secretari de la Junta de Govern de l'ICAB
- Cristina Díaz-Malnero, advocada i diputada de la Junta de Govern de l'ICAB
- Laura Domènech Roqueta, advocada i diputada de la Junta de Govern de l'ICA Figueres
- Anna Llauredó Sabaté, advocada i diputada de la Junta de Govern de l'ICA Lleida
- Isabel Morales Quilez, advocada i diputada de la Junta de Govern de l'ICA Tarragona.
- En la seva qualitat d'experts:
 - Antoni Vidal Teixidó, advocat i expert en Dret de Família. Professional de la mediació .

- Isabel Viola Demestre, professora titular de Dret Civil de la Universitat de Barcelona i membre de la Comissió de Codificació de Catalunya
- Joan Picó Junoy, catedràtic de dret processal de la Universitat Pompeu Fabra i degà de la Facultat de Dret UPF
- Monica Buetas Mesa, Magistrada
- Anna Valera Espiña, advocada i tècnica del Consell
- Angeles Montoya Benzal, advocada i gerent del Consell

Tercer: Després de les diferents sessions i posada en comú de reflexions en relació a l'objecte de l'encàrrec rebut pel Consell, el grup de treball va proposar al ple del Consell, l'aprovació de la següent proposta d'acord en forma de Manifest-Informe:

MANIFEST-INFORME DEL CONSELL DE L'ADVOACACIA CATALANA RESPECTE DE L'APLICABILITAT DEL REQUISIT DE PROCEDIBILITAT PREVIST A LA LLEI ORGÀNICA 1/2025, de 2 de gener, de mesures en matèria d'eficiència del Servei Públic de Justícia (LOESPJ), EN RELACIÓ A L'OBLIGATORIETAT D'INTENTAR UN MASC PRÈVIAMENT A LA INTERPOSICIÓ DE LA DEMANDA, ESPECIALMENT EN ELS PROCEDIMENTS DE DRET DE FAMÍLIA

CONSIDERACIONS

Primera: Ha estat, és i serà una **característica històrica en l'exercici professional de l'advocacia l'essència negociadora**, que hem sabut mantenir a través dels temps.

En aquest sentit, i apel·lant a exemples recents, només hem de fer constar l'estadística dels procediments de Dret de Família, on clarament es pot comprovar l'aposta de l'advocacia pel procediment de mutu acord, per sobre dels procediments contenciosos.

Així, segons dades estadístiques del CGPJ, en relació a la suma de procediments de separació i divorci de **l'any 2024, el 28,14% van ser contenciosos i el 71,86% van ser de mutu acord.**

L'activitat negociadora s'alineja, també, amb el dret del client a ser informat pel professional de l'advocacia que l'assessora o defensa dels "possibles resultats de la seva actuació, sense prometre'n cap que no depengui exclusivament d'aquesta actuació. El professional de l'advocacia ha de procurar dissuadir el/la client/a de promoure conflictes o exercitar accions judicial sense fonament. Tanmateix l'advocat/ada ha d'informar el/la client/a de la conveniència d'acords extrajudicials i de les fórmules alternatives de resolució de conflictes previstes legalment, diferents a l'acció judicial" (art. 20.1. b) Normativa de l'advocacia catalana - Resolució JUS/110/2019, de 22 de gener, de modificació de la Normativa de l'Advocacia Catalana del Consell dels Il·lustres Col·legis d'Advocats de Catalunya)

Segona: Aquesta essència negociadora i de solució extrajudicial dels conflictes entronca amb la **tradició jurídica catalana**.

Per fer constar antecedents més propers en el temps, s'ha de indicar que Catalunya ha estat pionera en l'aplicació dels ADRs. En aquest sentit:

- La llei 9/ 1998, de 15 de juliol, del Codi de Família, va incloure a la seva Disposició final tercera la voluntat d'elaborar la Llei reguladora de la mediació familiar en el termini de 6 mesos des de l'entrada en vigor d'aquest Codi, mandat que es va complir amb la Llei 1/2001, de 15 de març, de mediació familiar a Catalunya, primera norma legal reguladora de la mediació a l'Estat.
- Arran de la promulgació de la Directiva 2008/52/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 21 de maig de 2008, sobre certs aspectes de la mediació en assumptes civils i mercantils, s'amplia l'abast de la mediació de família a altres conflictes de dret privat en la Llei 15/2009, del 22 de juliol, de mediació en l'àmbit del dret privat de Catalunya, que amplia els àmbits en els que la mediació es considera viable.
- La reforma del CC de Catalunya, per la Llei 9/2020, del 31 de juliol, de modificació del llibre segon del Codi civil de Catalunya, relatiu a la persona i la família, i de la Llei 15/2009, de mediació en l'àmbit del dret privat, modifica el CCCat per establir que el jutge podrà derivar a una sessió informativa

obligatòria de mediació per a la designació de la persona que exercirà les funcions tutelars quan hi ha diverses persones que volen exercir-la i no arriben a una entesa (art. 222-10.4 CCCat), en processos de ruptura matrimonial (art. 233-6.3 CCCat) i en cas de desacord en l'exercici de la potestat parental (art. 236-13.3 CCCat). A aquesta sessió, si es desitja, les parts poden assistir acompanyats i amb l'assistència del professional de l'advocacia.

- L'article 233-9.3 del CC de Catalunya que, en relació al pla de parentalitat preveu la possibilitat de recórrer a la mediació familiar per a resoldre les diferències derivades de l'aplicació del pla, o la conveniència de modificar-ne el contingut per a adaptar-lo a les necessitats de les diferents etapes de la vida dels fills, que en nombroses situacions ha comportat una modificació de les mesures en relació a la cura dels fills per la via consensuada.
- La previsió continguda en l'article 233-7.3 que preveu que si la part que sol·licita judicialment la modificació de les mesures establertes per alteració substancial de circumstàncies ha intentat arribar a un acord extrajudicial iniciant un procés de mediació, la resolució judicial que modifica les mesures pot retrotreure els efectes a la data d'inici del procés de mediació.
- La voluntat de promulgar una llei de gestió adequada de conflictes, actualment en procés de participació prèvia, amb la finalitat que tant les entitats i institucions com els professionals i la ciutadania puguin fer propostes de cara a l'elaboració de la llei. <https://participa.gencat.cat/processes/gestio-conflictes>

Tercera: Ha estat també una característica de l'administració pública de Catalunya la **destinació de recursos públics a la mediació i a la solució extrajudicial de conflictes**, sent exemples d'aquesta voluntat pública:

- Creació del Centre de Mediació de Catalunya per la Llei 1/2001, de 15 de març, de mediació familiar a Catalunya, amb els objectius de fomentar i difondre la mediació i facilitar-hi l'accés a tots els ciutadans, estudiar les tècniques de mediació, gestionar el Registre general de persones mediadores en l'àmbit familiar i el Registre general de persones mediadores en els àmbits de dret privat, designar la persona mediadora, fer el seguiment del procediment, homologar els estudis, els cursos i la formació específica en matèria de mediació, i organitzar el servei públic.
- Finançament públic de la mediació en conflictes en els que les parts disposen del dret a l'assistència jurídica gratuïta.
- Ràpida posada en funcionament de conveni per dotar de conciliació i advocacia col·laborativa en l'àmbit de l'assistència jurídica gratuïta, amb vigència en el mateix moment de l'entrada en vigor de l'obligatorietat de l'intent de MASC prèvia a la via judicial, previst a la llei orgànica 1/2025.

Quarta: Els col·legis de l'advocacia catalana han estat, des de sempre, implicats i treballant de forma pro-activa en la solució negociada i a través dels ADRs dels conflictes, com es posa de manifest en exemples com:

- Creació de serveis d'orientació en mediació en els col·legis de l'advocacia catalana, per atendre a la ciutadania amb dret a assistència jurídica gratuïta.
- Creació de centres privats de mediació, per dotar de professionals de la mediació a la ciutadania.
- Tots els col·legis de l'advocacia catalana disposen o tenen una alta implicació en tribunals arbitralis territorials, situació que es replica a nivell del Consell respecte de l'associació catalana de l'arbitratge-TAB.

- Nombroses hores de formació en ADRs (mediació, arbitratge, conciliació, tant en format de cursos, com de conferències, jornades i congressos)
- Posada en marxa, amb la col·laboració i suport del Centre de Mediació de Catalunya, de campanyes per a la promoció i difusió de la mediació, amb el projecte In Mediació amb edicions anuals des de l'any 2020 fins al present.
- Defensa del requisit de procedibilitat per l'obligatorietat de l'intent de MASC prèvia a la via judicial, en les fases prèvies al dictat de la llei orgànica 1/2025.

Cinquena: L'entrada en vigor de la llei orgànica 1/25, ha comportat una revolució en l'àmbit de la justícia, no només a nivell organitzatiu, ja que també ho ha estat a l'àmbit processal, en tan que exigeix, com a requisit de procedibilitat, l'existència d'un MASC previ a la via judicial.

Com a tot canvi profund genera i ha generat resistències.

En aquest sentit, per part d'alguns col·lectius de juristes, últimament s'ha fet públic un intent de modificar la normativa, per eliminar aquest requisit de procedibilitat en els procediments relacionats amb el Dret de Família, apel·lant a l'interès superior del menor i a la dilació que, segons aquest moviment, suposa el fet d'intentar el MASC, prèviament a la interposició del procediment judicial.

S'ha d'indicar que, en tant que s'assenyala la dilació per accedir a la via judicial, com a motiu principal per oposar-se al requisit de procedibilitat, aquests col·lectius sembla que parteixen d'un posicionament inicial que atorga als ADRs poc marge d'èxit en la consecució d'acords.

Al respecte, oferim dades:

- El 4,8% dels procediments de família en el que l'òrgan judicial va derivar a mediació intrajudicial es va arribar a un acord, sent que el percentatge s'incrementa fins al 10,66% (dades de l'exercici 2024 a Catalunya, extreptes de l'estadística del Consejo General del Poder Judicial.

- Quasi el 53% dels assumptes sotmesos a procediments de Mediació a través del Centre de Mediació de Catalunya finalitzen amb acord.
- En l'escàs any de vigència del conveni per dotar al sistema de Justícia Gratuïta de conciliació o advocacia col·laborativa de caràcter públic, el % d'acords és del 21,42% (Més d'un de cada 5 assumptes que opten per la conciliació finalitzen amb un acord entre les parts)

Per altra part, les dades de temps de tramitació que ofereix el CGPJ permeten arribar a conclusions diferents, en tant que (per posar l'exemple dels procediments de divorci) la tramitació a Catalunya del divorci de mutu acord se situava en 2,4 mesos, tant l'any 2024 com l'any 2025, i la tramitació del procediment de divorci contenciós situa en 12,8 mesos l'any 2024 i 12,3 l'any 2025.

A part de que el temps de la tramitació del procediment contenciós s'ha reduït l'any 2025, la reflexió que es pot fer al respecte, seria si **no és convenient intentar** (no només a través de la negociació directa entre advocats que ja provoca que només el 28,24% dels procediments de separació i divorci de l'any 2024 hagin estat contenciosos) **tots els mitjans al nostre abast per poder oferir als nostres clients que el seu assumpte sigui resolt en 2,4 mesos** (més el temps de gestió de l'ADR) **i no en els 12,3 mesos en que es triga en tramitar un procediment contenciós?**

Sisena: És una conclusió general, i que l'advocacia ha incorporat històricament, que la solució negociada dels conflictes és beneficiosa.

En aquest sentit, la primera magistrada en incorporar-se al TS dels EEUU, la Sra. Sandra Day O'Connor, ja indicava:

“Els tribunals d'aquest país no haurien de ser els llocs on comença la resolució de les disputes. Haurien de ser els llocs on finalitzen les disputes, una vegada considerats i provats els mètodes alternatius de resolució de disputes.”

Però és encara més evident **que la solució negociada de conflictes és més que convenient en els conflictes jurídics en els que es necessària la preservació dels vincles preexistents per la necessitat de les parts de continuar mantenint relacions, una vegada finalitzat el conflicte jurídic concret**, de forma que aquells vincles restin mínimament alterats en el futur.

En aquesta línia són paradigmàtics els procediments de Dret de Família, en els que per exemple, l'existència de nens, nenes o adolescents, obliguen a les parts a mantenir la seva relació, per afrontar els diferents moments que es puguin donar en la vida dels fills i filles, fins a la majoria d'edat d'aquests, com a mínim.

En el sí de la UE, la Recomanació R (98) sobre Mediació Familiar, aprovada pel Consell de Ministres de la UE el 21 de gener de 1998, ja s'aconsellava als Estats membres a instituir i promoure la mediació familiar, precisament pel seu caràcter beneficiós.

Cal recordar també l'article 39 de la Llei (Catalunya) 14/2010, de 27 de maig, dels drets i oportunitats en la infància i adolescència, que recull :

Article 39 Mediació

Els poders públics, a fi de garantir el dret dels infants i els adolescents a relacionar-se amb llurs famílies, han de fixar procediments específics de mediació familiar. El sistema de mediació també ha d'incloure els conflictes que afecten els infants i els adolescents en l'àmbit familiar.

Els diferents ADRs despleguen, per tant, tot el seu potencial, precisament en els procediments de Dret de Família, i, especialment si en aquests han de ventilar-se drets i interessos de nens, nenes i adolescents, sent una altra característica molt positiva dels ADRs en l'àmbit de família que, davant la naturalesa canviant, gens estàtica de les problemàtiques familiars, es presenten com una millor opció, més flexible, adaptable als canvis que en la dinàmica familiar es produeixen en períodes curts de temps, davant de la resposta judicial, ja que en el 12,3 mesos de temps de mitja que presenta el procés judicial, la realitat de la família en el moment de posar la demanda, no correspon al moment de la celebració del judici i de vegades, tampoc al moment en què es dicta la resolució judicial.

La sentència del TS 537/2009, de la Sala Primera del Tribunal Suprem, magistrat ponent Xavier O'Callaghan, fonament de dret primer, darrer paràgraf recull: “Se trata, pues, de un fuerte enfrentamiento familiar, con la consecuencia jurídica de un largo y enconado proceso y la consecuencia económica, según la sentencia recurrida, de la pérdida de una larga serie de bienes por el demandado donatario que había sido objeto de la mencionada donación. No es baldío tener presente que en éste, como en otros tantos conflictos, tanto familiares, como civiles o mercantiles en general (así, la Directiva 2008/52/CE del Parlamento europeo y del Consejo de 21 de mayo de 2008, sobre ciertos aspectos de la mediación en asuntos civiles y mercantiles), podría una mediación llegar a soluciones menos traumáticas que el proceso y el acuerdo a que se podría llegar siempre sería menos duro que la resolución judicial que se apoya exclusivamente en la aplicación de la norma jurídica” <https://vlex.es/vid/76466224>

Setena: De totes formes, es fa imprescindible realitzar un anàlisi acurat de les diferents tipologies de procediments de Dret de Família, per poder arribar a conclusions, fugint de posicionaments de caràcter genèric que, precisament per aquest caràcter generalista, perden capacitat de precisió, rigor, i, en conseqüència, no haurien de tenir capacitat d'influència.

Intentarem, a continuació analitzar diferents tipologies de procediments de Dret de Família,

- **Conflictos que requieren soluciones urgentes.** (per exemple, prohibició de sortida de menors del territori nacional, seria un exemple d'aquests tipus de procediment)

Al respecte, la Llei orgànica 1/2025 excepciona en el seu article 5.2 de l'activitat negociadora prèvia al procediment judicial com a requisit de procedibilitat:

a) la tutela judicial civil de drets fonamentals

b) l'adopció de mesures previstes en l'article 158 del CC (per analogia s'hauria d'entendre aplicable també al precepte contemplat a l'article 236-3 de la llei 25/2010, del 29 de juliol, del llibre segon del Codi civil de Catalunya, relatiu a la persona i la família.)

.....

g) o la restitució o retorn de menors en supòsits de sostracció internacional;

La urgència en la solució i en la necessitat de disposar d'una resolució judicial en aquests tipus de conflictes ja es troba, doncs, contemplada a la norma per eximir del requisit de procedibilitat en aquestes situacions, sent, per tant, innecessària la modificació normativa que es proposa per alguns col·lectius.

Es més, en tant que la llei orgànica 1/2025 planteja com una de les finalitats de la reforma profunda que porta a terme, l'obtenció d'un sistema judicial més àgil i menys descongestionat, i en la mesura que es vagin obtenint els resultats que busca el canvi legislatiu operat per la indicada norma, es podria afirmar que a mig termini, aquests tipus de conflicte es podrien veure afavorits, en poder tenir accés a un sistema judicial menys col·lapsat que l'actual.

- ***Conflictes de jurisdicció voluntària en àmbit de Dret de Família.*** (per exemple, diferents tipologies de discrepàncies en l'exercici de la potestat parental)

Al respecte, s'hauria d'establir una diferència:

- Es podria considerar que aquells conflictes que estiguin caracteritzats per la necessitat d'obtenció d'una resolució judicial urgent, podrien tenir sortida a través del plantejament inicial com a conflictes inclosos en la categoria anterior, respecte del que ja s'ha indicat la seva exclusió normativa actual de l'obligatorietat de plantejar un MASC previ a la via judicial.

- Respecte dels conflictes que es trobin inclosos en aquesta categoria però que no es trobin dotats d'aquesta característica d'urgència, podem concloure:

La bondat dels ADRs en conflictes de família, en tant que permeten assolir solucions duradores i de compliment voluntari, al temps que possibiliten la rebaixa del nivell de conflictivitat futura entre les parts, sent, com ja hem dit, els conflictes de dret de família els més necessitats en relació a la preservació de les relacions futures entre les parts en conflicte.

Sense perjudici de l'establiment de procediments d'urgència per la gestió dels ADRs en aquests tipus de supòsits.

És evident que volem defugir d'un plantejament de defensa dels ADRs que pugui donar entendre que, qual vareta màgica, poden suposar la solució immediata i futura dels conflictes sotmesos.

Per aquest motiu, sent conscients del percentatge de possible fracàs en l'assoliment d'acords, i de la conveniència de la resolució ràpida dels conflictes de família, per evitar l'increment de la situació de tensió entre les parts, juntament amb la defensa dels ADRs és convenient deixar constància de:

- ***Que les institucions públiques responsables de proveir professionals dels ADRs en els conflictes en que una de les parts disposi d'assistència jurídica gratuïta, assumeixin un paper actiu en aconseguir l'agilitat / quasi immediatesa en la designació de professional ADR, de forma que aquest pugui iniciar la seva tasca professional i de pacificació del conflicte, el més aviat possible.***
- ***Que els professionals dels ADRs (mediació, conciliació, advocacia col·laborativa....) han de ser conscients de la important incidència del factor temps en els conflictes en els que hagin de intervenir en l'exercici dels ADRs.*** I en aquest sentit, volem manifestar la importància i paper essencial de la

formació dels professionals de les diferents institucions contemplades en el paraigua comú de MASCs,

- **Conflictes amb concurrència d'elements d'estrangeria.**

De tots es conegut que el fonament de les regles que regulen la jurisdicció dels tribunals contemplats al Reglament UE 2019/1111 del Consejo de 25 de juny de 2019 relatiu a la competència, el reconeixement i l'execució de resolucions en matèria matrimonial i de responsabilitat parental, i sobre la sostracció internacional de menor, i en els articles 22 i ss de la LOPJ en els seus aspectes civils, no és altre que el d'apropar la solució del conflicte a la ciutadania.

Per tant sí que seria convenient que en aquells supòsits de concurrència d'elements d'estrangeria en els que la llei personal aplicable no estableix aquesta obligació d'intent previ d'ADR, poguessin entrar en la categoria de procediments excepcionats de l'activitat negociadora prèvia al procediment judicial com a requisit de procedibilitat, amb l'exclusiva finalitat que el joc de les regles d'atribució de jurisdicció provoqui l'allunyament de la decisió judicial.

Vuitena: S'ha de fer constar també que amb motiu de l'entrada en vigor de la Llei orgànica 1 /2025, s'ha produït una intensa labor dels òrgans jurisdiccionals (audiència provincials, tribunals d'instància) establint acords d'unificació de criteris respecte dels mitjans adequats de solució de controvèrsies.

Al respecte s'hauria de cridar l'atenció de la necessitat de una certa unificació en relació als indicats criteris, amb la finalitat d'evitar resolucions judicials diferenciades en el territori per l'aplicació automatitzada dels indicats acords per part dels òrgans judicials.

I si bé és cert que aquestes discrepàncies inicials finalment seran objecte de jurisprudència que permeti la seva unificació, també ho és que aquesta seguretat jurídica no ha der ser aconseguida a base del cost que suposa la interposició de recursos, en tant que la seguretat jurídica hauria de ser un valor intrínsec a l'ordenament jurídic.

Novena: La missió d'aquest grup de treball és la d'elevat informe al ple del Consell de l'Advocacia Catalana, amb la finalitat que es pugui adoptar acord en el sentit que s'indicarà en el número següent, i al que es pugui donar la corresponent publicitat, adreçant l'acord que es pugui adoptar:

- al públic i ciutadania en general, a través dels mitjans habituals del Consell,
- als advocats i advocades de Catalunya, a través dels col·legis de l'advocacia,
- al Departament de Justícia i Qualitat Democràtica de la Generalitat de Catalunya, al Ministeri de la Presidència, Justicia y Relaciones de las Cortes del Govern de l'Estat, a les presidències del Congrés dels Diputats i del Senat, i del Parlament de Catalunya, amb la finalitat que donin trasllat de l'acord adoptat pel Consell a la totalitat dels grups parlamentaris de les respectives cambres.

Desena: Per tot l'anterior, des del Consell de l'advocacia catalana, i manifestant el més absolut respecte vers totes les opinions, vol deixar constància del sentir de l'advocacia catalana, a través de les següent conclusions:

Primera: Reivindicar la capacitat negociadora de l'advocacia que, amb aquesta llei orgànica 1/2025 veu reconeguda al més alt nivell, aquella característica intrínseca de l'advocacia, com a col·lectiu que prima el diàleg i la solució extrajudicial i negociada dels conflictes.

Segona: Posar de manifest la tradició jurídica catalana, caracteritzada per la cultura de la negociació i del pacte.

Tercera. Constatar la responsabilitat de l'advocacia, com a actor clau en el marc de la justícia i com a referent professional dins la societat, per assolir un correcte desplegament de la llei orgànica 1/2025 en la seva aposta pels ADRs i l'assoliment d'una societat democràtica madura que sap assolir acords davant dels conflictes jurídics.

Quarta. Incentivar la formació professional en ADRs, en tant que la modernització de la justícia que vol portar a terme la llei orgànica 1/2025, també interpel·la a l'advocacia i en la necessitat de disposar de professionals dels ADRs amb formació de qualitat.

Cinquena. Afirmar que l'aposta pels ADRs suposa per a l'advocacia una oportunitat professional i de negoci que permet una major satisfacció dels nostres clients, quan la solució dels seus conflictes és assolida de forma àgil i comptant amb la seva participació. En aquest sentit, **l'exercici professional complementat amb els ADRs contribueix a l'eficiència dels nostres despatxos.**

Sisena. Apel·lar a la necessitat de permetre el repòs i maduració que tot canvi legislatiu necessita per assolir els efectes buscats i consolidar el canvi de forma eficaç.

Setena. Constatar i exigir la necessitat de l'advocacia de comptar amb criteris jurisdiccionals, que permetin una aplicació similar en el territori de les exempcions previstes a la norma a l'intent d'ADR com a requisit de procedibilitat.

Vuitena. Cridar a la responsabilitat dels professionals en l'exercici de qualsevol de les figures jurídiques considerades com a MASCs/ADRs, i en especial en relació a la necessària agilitat que ha de tenir l'intent previ de negociació, de forma que aquest no suposi, en la pràctica, un obstacle, en l'accés a la justícia.

Novena. Reclamar de l'administració una major agilitat en el funcionament de les institucions encarregades d'efectuar designacions per a poder portar a terme l'intent previ de negociació, i l'establiment de procediments d'urgència en la gestió dels ADRs en supòsits especialment sensibles.

Desena. Deixar constància de la necessitat de **procedir a l'estudi dels efectes del requisit de procedibilitat en relació als conflictes jurídics amb concurrència d'elements d'estrangeria**, amb la finalitat de poder valorar si és convenient que en determinades situacions, aquests conflictes s'integrin en els contemplats com a supòsits excepcionats de l'activitat negociadora prèvia al procediment judicial com a requisit de procedibilitat.

M. Antònia Martí Teruel, Consellera Secretària del Consell del Il·lustres Col·legis de l'Advocacia de Catalunya CERTIFICO que el present acord va ser adoptat per unanimitat en el Ple del Consell celebrat el dia 1 de juny de 2026.

Signat: M. Antònia Martí Teruel
Secretària

Vist-i-plau: Rogeli Montoliu Casals
President